

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ.

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਨਾਅਬ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦ-ਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ।- ਪਟੀਸ਼ਨਰ। ਬਨਾਮ
ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ। -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 113-ਡੀ.

ਇਵੇਕਯੂ ਇੰਟਰੇਸਟ (ਸੇਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (LXIV of 1951) — ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1)- 1958
ਵਿਆਜ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਦਰ — ਗੈਰ-ਨਿਕਾਸੀ, ਚਾਹੇ ਹੋ ਸਕੇ। ਲਾਭ ਲੈਣਾ - ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ
ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ।

f ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਇਵੇਕਯੂਏਜ਼ ਇਵੈਕਯੂਈ ਵਿਆਜ (ਵੱਖਰਾ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ
ਗਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਦਰ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। 1951

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਵੈਕਯੂਈ ਵਿਆਜ (ਵੱਖਰਾਤਾ) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ
ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਨਿਕਾਸੀ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਇਵੇਕਯੂਏ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਗੈਰ-
ਇਵੇਕਯੂਏ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਇਵੈਕਯੂਈ ਮੋਰਟ ਗੈਗੋਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ,

1930 PUNJAB SERIES [VOL. XI

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟ ਗੈਗੋਰ ਦੇ ਹੱਕ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਤ ਬਚੇ ਹਨ: (1) ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦਾ, (2) ਨਿਕਾਸੀ ਮੋਰਟਗੈਗਰ ਕੋ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦਾ, ਅਤੇ (3) ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦਾ। ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਦਰ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੰਡੀ ਗਈ ਹੈ।

12 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮਿਤੀ 5 ਅਗਸਤ, 1956 ਨੂੰ, v^ommar^^ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 5% ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਤ ਦਰ ਨਾਲ ਭਵਿੱਖੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ~clmm ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ। ਫਿੱਟ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।

ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਬਰੂ ਮੋਹਨ ਲਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ।

ਆਈ ਡੀ ਦੁਆ ਅਤੇ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ:

ਆਰਡਰ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਜ. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਦਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਇਵੈਕੂਈ ਵਿਆਜ (ਵੱਖਰਾ) ਐਕਟ (ਨੰ. LXIV), 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (1) ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਹਿ-ਮਾਰਟਗੈਗਰ ਹੈ?

ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ,

ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿ 2 ਪਟਿਸ਼ਨਰ, ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏਜ਼, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੱਲਾ-ਉਜ-ਦੀਨ। ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਮਨਾ ਦੇਵੀ, ਖਾਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਅਪੀਲੀ ਪੱਖੀ ਦੀ ਗਿਰਵੀ ਹੈ।

ਅਫਸਰ, ਆਦਿ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ ਨੰਬਰ LXIV ਜਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ:-

"ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਨਿਕਾਸੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਐਕਟ।"

ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਪਾਠ ਕਰਦੀ ਹੈ: -

"ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ;"।

ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਕਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਕਾਬੂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਡੀ) ਵਿੱਚ 'ਕੰਪੋਜ਼ਿਟ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਪਤੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਆਜ, ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰੋ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। - f ਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 (1950 ਦਾ XXXI), ਅਤੇ-

(I) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਣਵੰਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ; ਜਾਂ

(II) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਹਿੱਤ "ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ;"

ਧਾਰਾ 2(ਡੀ) ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਮੇਰ ਸਿੱਖ, ਜੇ. ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਇਸ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਦੋ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਜਾਂ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦਾ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਹੈ। . ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਇਵੇਕਿਊਈ ਮੋਰਟਗੇਜ ਅਤੇ ਇਵੇਕਿਊਈ ਮੋਰਟਗੇਗਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਜ ਦਾ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਲਈ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏਜ਼, ਅੱਲਾ-ਉਲ-ਦੀਨ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੇਹੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਹਨ, ਜੋ ਤਿੰਨੋਂ ਇੱਕੋ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਗਿਰਵੀਨਾਰ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਹਨ। ਮੋਰਗੇਜ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਟੀ" ਨਿਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੋਰਟਗੇਗਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਉਸ ਮੋਰਟਗੇਜਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1), ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

ਸੈਕਸ਼ਨ 9(1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਾਂ

ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਨਵਾਬ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ, ਜਿੱਥੋਂ
 ਦਾਅਵਾ ਖਾਨ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ
 ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਧਿਕਾਰੀ, ਆਦਿ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੋਹਰ ^ J1 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ
 ਸਾਲ ਪੰਜ ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ-----
 ਮੁੱਖ ਧਨ ਐਡਵਾਂਸਡ ਜਾਂ ਐਡਵਾਂਸਡ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ
 ਅਲਾ-ਉਦ-ਦੀਨ ਨਿਕਾਸੀ ਤੋਂ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵਜੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ
 ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ
 ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਰਗੇਜ ਦਾ ਸਬੰਧ ਨਿਕਾਸੀ ਮੋਰਟਗੇਗਰ ਅਲਾ-ਉਫਥਿਨ ਤੋਂ ਸੀ।
 ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏਜ਼, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੇ
 ਤਹਿਤ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10

ਹੁਣ ਵੇਰਵਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਹਿਭਾਗੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ
 ਗਏ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ
 ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੇਜਰ ਅਤੇ ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੇਗਰ ਦੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ
 ਵੱਖ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 'ਤੇ ਕੁਝ
 ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ
 ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਹਿੱਤ ਹੈ।
 ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ

ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ, ਪਰ ਜੇ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ
 ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਨਿਵਾਸ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ
 ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। *

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ * ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ
 ਗਿਰਵੀਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ
 ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਨਵਾਬ ਜ਼ਰੀਰ-ਉਦ-ਨਿਕਾਸੀ ਮੋਰਟਗੇਗਰ ਦੇ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਹਾਨਡੀ ¹ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੇਗਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ

■ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮਾਲਕਾਂ ਜਾਂ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਆਦਿ । ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ਮੋਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ-ਜੇ 2 ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਟੈਂਡਰਸਲੀਚੂਏਸ਼ਨ ਜਿਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਿੰਗ ਉਹ ਭਾਗ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:-

ਸ਼

“ਸੈਕਸ਼ਨ 12. ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਡਿਲੀਵਰ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੋਰਟਗੇਜ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਵਿਭਾਜਨਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ੈਂਡ ਏ ਮੌਰਗੇਜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਦਰ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਰਟਗੇਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਦਰ ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਦਰ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਿ ਇੱਕ ਮੌਰਗੇਜ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਵਿਭਾਗੀ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ y ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. LXIV ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਨਿਕਾਸੀ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦਾ ਵਿਆਜ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰੋ.

ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੇਗਰ ਦੇ ਇਰੀਟਰੈਸਟ ਨੂੰ ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੇਗਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਡਸ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੇਗਰ ਦੇ ਹੱਕ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੱਕ

ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ : (1) ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਸਹਿ ਦੇ

ਸ਼ੇਅਰਰ, (2) ਨਿਕਾਸੀ ਮੋਰਟਗੇਗਰ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦਾ, ਅਤੇ (3) ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਮੋਰਟਗੇਗਰ ਦਾ। ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ

ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਹੋਵੇਗੀ

ਸਧਾਰਣ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕਰੋ ਜੋ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਦਰ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਰਟ ਗੇਜ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਐਕਟ ਵਿਚਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੰਡੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਮੌਰਗੇਜ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (e), (f), ਅਤੇ (h) ਵਿਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 'ਨਿਕਾਸੀ ਵਿਆਜ', 'ਮੌਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ' ਅਤੇ ਮੂਲ ਧਨ' ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ (a) ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 9(1) ਦਾ ਲਾਭ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ 'ਨਿਵਾਸੀ ਦੀ ਗਿਰਵੀ ਜਾਇਦਾਦ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਕਾਸੀ ਵਿਆਜ, (ਬੀ) ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ 'ਮੌਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ' ਨੇ ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ * ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ (ਸੀ) ਉਹ ਸਮੀਕਰਨ 'ਪ੍ਰਧਾਨ ਧਨ' ' ਨੇ ਮੌਰਗੇਜ ਲਈ ਪੂਰੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਬਿਲਕੁਲ SQund ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 9 (1) ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਹੈ

ਨਵਾਬ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦ-ਦੌਲਾ ਇਹ ਉਪ ਧਾਰਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਨ ਅਤੇ * ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਬਾਅ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰੀ ਗਈ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਆਦਿ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਮੇਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ . ਮੋਰ ਟੀ.ਜੀ.ਏ.ਐਨ. ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋਰ ਦੋ ਸਮੀਕਰਨਾਂ 'ਮੌਰਗੇਜ ਕਰਜ਼ੇ' ਅਤੇ 'ਪ੍ਰਧਾਨ ਧਨ' ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਪਰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪੈਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਦੇ ਇਹ ਮੰਨ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੀਆਂ।

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ 'ਇਵੇਕੂਏ ਦੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਾਗ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਇਵੇਕੂਏ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਜਾਂ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਗੈਰ-ਨਿਕਾਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (I) ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਪਰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਫਸਰ ਨੇ ਉਸ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਗੈਰ/ਨਿਕਾਸੀ ਲੋਕ ਹਨ

ਉਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨਵਾਥ ਜ਼ਹੀਰ-ਉਦ-ਦੀਨ ਅਹਿਮਦ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ

ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਦਰ ਜਾਂ ਠੇਕੇ ਦੀ ਦਰ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਬਿਆਨ ਸਿਰਫ ਧਿਰਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਅਸਲ ਰਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਚਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਬਹੁਤਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਆਜ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਿਆਨ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਇਕਸਾਰ ਸਨ ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਿਆਨ. ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ

ਨਾਲ ਹੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ 60।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

VOL. Xi]

INDIAN LAW REPORTS

1937

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ